

Notă: Cercetările demarate în cauză au condus la demascarea unui sistem nociv de promovare a magistraților în funcții de conducere, punând în evidență conexiunile între unii magistrați cu vechime în sistem și modul în care aceștia înțeleg să-și folosească relațiile existente în promovarea unor interese de grup. Activitățile inculpaților și învinuților în cauză, care s-au angrenat în acte de corupție urmărind tocmai promovarea în funcții de conducere la un nivel înalt în ierarhia parchetelor, afectează, uneori iremediabil, credibilitatea sistemului judiciar.

În condițiile date, prin actul de inculpare sunt expuse și analizate condițiile în care în anul 2007 Consiliul Superior al Magistraturii împreună cu Institutul Național al Magistraturii au organizat examenul pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor și instanțelor, precum și practicile corupte utilizate de președintele comisiei de examinare a procurorilor, învinuita G.G.G., și de către inculpatul C.E., membru supleant în această comisie, care au afectat procesul de desfășurare a examenului, lipsindu-i practic de orice șansă pe contracandidații magistraților care se bucurau de susținerea celor doi. Mai mult, sunt descrise mecanismele specifice unui sistem deficitar în care modul total netransparent de desemnare a membrilor comisiei de examinare a magistraților pentru ocuparea funcțiilor de conducere, precum și modul imposibil de controlat de concepere a subiectelor supuse testării scrise, însoțit de un cadru legislativ inadecvat, au concurat la favorizarea corupției în chiar interiorul sistemului.

Întreaga stare de fapt reținută de procurori stă sub semnul unui singur cuvânt: „fraudă”, iar analiza noastră pune accentul atât pe gravitatea unor asemenea fapte de corupție, cât și pe persoanele care le pot săvârși.

Corupția se traduce, în primul rând, prin abatere de la moralitate, de la exercitarea corectă a datoriei. Dar, în același timp, corupția este și o abatere de la lege. Astfel, putem spune că faptele de corupție au două componente: una de imoralitate și alta de ilegalitate. Ambele aspecte fac obiectul analizei de față, deoarece numai în acest ansamblu se poate obține o viziune corectă, reală, justă și în deplin consens cu normele imperative ale legii.

Corupția presupune, de regulă, obținerea de avantaje patrimoniale pe căi ilicite, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu de către cel care se lasă corupt, dar și de către cel care corupe o terță persoană. Tot fapte de corupție reprezintă acele acțiuni sau inacțiuni care au ca scop ascunderea sau deformarea realității și care urmăresc obținerea de avantaje administrative, promovări în funcții, însă nu pe criterii profesionale, nu pe calea adevărului și a legii.

Faptele reținute în sarcina acestui „lot infracțional” constituie veritabile sfidări la adresa ordinii de drept și a justiției, un atentat la democrație și statul de drept, care nu mai trebuie să ia prin surprindere organele judiciare. Acestea, prin structurile specifice și prin instrumentele juridice puse la dispoziție de normele legale, au obligația de a riposta pentru stoparea și combaterea acestui gen de infracțiuni.

Regimul măsurilor preventive luate față de inculpații și învinuiții din această cauză considerăm că este unul mult prea blând, chiar insuficient față de natura faptelor săvârșite, de circumstanțele în care s-au produs și mai cu seamă de calitatea făptuitorilor. Demersurile făcute în acest sens de procurorii anticorupție au trebuit să fie în consens cu avizele eliberate pentru cei șase făptuitori de către Secția de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, istoricul măsurilor procesuale și preventive luate față de făptuitori se prezintă după cum urmează:

a) față de C.E., prin rezoluția din 29 noiembrie 2007, ora 12.00, s-a dispus începerea urmăririi penale, iar prin hotărârea nr. 316 din 10 noiembrie 2007, Secția de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nu s-a încuviințat reținerea sa.